

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	10Sžd/33/2014
Identifikačné číslo spisu:	5014200150
Dátum vydania rozhodnutia:	18.12.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Zuzana Ďurišová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:5014200150.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu Q. E., nar. XX.XX.XXXX, Z., proti žalovanému Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky, Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Žiline, Krajský dopravný inšpektorát, Kuzmányho 26, Žilina, v konaní o preskúmanie postupu a rozhodnutia žalovaného č. KRP-112/KDI-SK-2009 zo dňa 4. decembra 2013, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Žiline č. k. 21S/21/2014-42 zo dňa 30. júla 2014, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline č. k. 21S/21/2014-42 zo dňa 30. júla 2014 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a ďalšie konanie.

Odôvodnenie

I.

Konanie o priestupku

Rozhodnutím Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Žiline, Okresného dopravného inšpektorátu č. p. ORP-P-408/ODI-2009-II z 24. júla 2009 bol žalobca uznaný za vinného z priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. i/ zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení účinnom do 31. januára 2009 (ďalej len „ZP“) na tom skutkovom základe, že

dňa 26. januára 2009 v čase o 09.40 hod. viedol osobné motorové vozidlo zn. BMW, ev. č. G. v obci Bratislava po Miletičovej ulici v smere na ulicu Trenčiansku, pričom si hliadka polície, ktorá vykonávala dohľad nad bezpečnosťou a plynulosťou cestnej premávky všimla, že predmetné vozidlo je na predných bočných sklách opatrené fóliami, následkom čoho toto vozidlo zastavili. Po pristúpení hliadky polície k vozidlu malo toto stiahnuté predné bočné sklá, pričom hliadka polície vyzvala vodiča Q. E., aby si okná vytiahol hore, na čo vodič uviedol, že má pokazenú elektroniku na vozidle a preto sa mu nedajú vytiahnuť hore. Vodičovi Q. E. bolo zadržané osvedčenie o evidencii vozidla č. W.. Ďalšia jazda mu nebola zakázaná, odber krvi nežiadal.

Za priestupok bola žalobcovi uložená pokuta vo výške 60 Eur. Zároveň mu bola podľa § 79 ods. 1 zákona o priestupkoch v spojení s § 1 vyhlášky č. 411/2006 Z. z., ktorou sa ustanovuje paušálna suma trov o priestupkoch uložená povinnosť uhradiť trovy konania vo výške 16 Eur.

Rozhodnutím Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Žiline, Okresného dopravného inšpektorátu č.

p.: ORP-P-538/ODI-2009-II z 24. júla 2009 bol žalobca uznaný za vinného z priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. k) zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení účinnom do 31. mája 2009 na tom skutkovom základe, že

dňa 11. apríla 2009 v čase o 12.00 hod. viedol osobné motorové vozidlo zn. BMW 330D, ev. č. G. po ceste II/583 v obci Teplička nad Váhom, okres Žilina v smere jazdy od obce Gbeľany, kde bol zastavený a kontrolovaný hliadkou polície. Pri kontrole vodič Q. E. nepredložil osvedčenie o vykonaní technickej kontroly a emisnej kontroly. Ďalšia jazda mu nebola zakázaná, odber krvi nežiadal.

Za priestupok bola žalobcovi uložená pokuta vo výške 20 Eur. Zároveň mu bola podľa § 79 ods. 1 zákona o priestupkoch v spojení s § 1 vyhlášky č. 411/2006 Z. z., ktorou sa ustanovuje paušálna suma trov o priestupkoch uložená povinnosť uhradiť trovy konania vo výške 16 Eur.

Žalovaný dvomi samostatnými rozhodnutiami pod č. KRP-111/KDI-SK-2009 a KRP-112/KDI-SK-2009 z 12. októbra 2009 o odvolaniach žalobcu rozhodol tak, že výrokovú časť v zmysle ustanovenia § 59 ods. 2 Zákona o správnom konaní zmenil v tom rozsahu, že vypustil text týkajúci sa skutkov a nahradil ho vlastným výrokom v bodoch 1/ a 2/ (skutky ostali totožné), upravil kvalifikácie skutkov samostatne ku každému skutku a sankciu zmenil na 80 Eur a zaviazal ho nahradiť trovy konania v sume 16 Eur.

Po zrušení rozhodnutí žalovaného rozsudkom Krajského súdu v Žiline žalovaný rozhodnutím č. KRP-112/KDI-SK-2009 zo dňa 4. decembra 2013 zmenil rozhodnutie Okresného dopravného inšpektorátu Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Žiline č. ORP-P-538/ODI-2009-II zo dňa 24. júla 2009 vo výroku o uloženej sankcii tak, že text v znení „...podľa § 22 ods. 2 zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov sa obvinenému Q. E. ukladá...“ nahradil textom v znení: „...Podľa § 22 ods. 2 písm. e/ zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení účinnom do 31.05.2009 (ďalej len zákon o priestupkoch) sa obvinenému Q. E. ukladá...“

Vo zvyšnej časti rozhodnutie o priestupku č. ORP-P-538/ODI-2009-II zo dňa 24. júla 2009 podľa § 59 ods. 2 Správneho poriadku potvrdil a odvolanie účastníka konania Q. E. zamietol.

II.

Konanie na súde I. stupňa

Žalobca proti tomuto rozhodnutiu podal v zákonnej lehote žalobu a žiadal o jeho preskúmanie (mylne sa domnievajú, že ide o rozhodnutie Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Žiline, Okresného dopravného inšpektorátu č. p.: ORP-P-408/ODI-2009-II z 24. júla 2009 týkajúce sa fólie na predných bočných čelných sklách). Namietal tiež nezákonnosť postupu pri doručovaní a vedení konania správnymi orgánmi, čím mu malo byť odňaté jeho právo na spravodlivý proces.

Krajský súd v Žiline napadnutým rozsudkom preskúmal napadnuté rozhodnutie a postup, ktorý jeho vydaniu predchádzal a dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná, preto ju podľa § 250j ods. 1 O.s.p. zamietol.

Odôvodnenie rozsudku spočívalo výhradne v hodnotení dodržania procesných práv žalobcu, najmä práva na obhajobu a pri doručovaní zásielok bez toho, aby sa čo i len zmienilo, aký právny záver a názor má krajský súd k skutkovému a právnemu stavu prerokúvaného priestupku.

Krajský súd v Žiline v odôvodnení doslova uviedol, že z obsahu spisu Krajského súdu v Žiline sp. zn. 21S/95/2009 mal preukázané, že Krajský súd v Žiline rozsudkom pod č. k. 21S/95/2009-97 zo dňa 25. septembra 2013, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 4. novembra 2013 rozhodol tak, že zrušil rozhodnutie žalovaného č. k. KRP-111/KDI-SK-2009, KRP-112/KDI-SK-2009 zo dňa 12. októbra 2009 podľa § 250j ods. 3 O.s.p. a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V odôvodnení rozhodnutia poukázal na to, že pokiaľ ide o právnu kvalifikáciu konania, ktoré bolo žalobcovi kladené za vinu pod bodom 1., keď išlo o porušenie predpisov, ktoré malo spočívať v nedovolenom použití fólií na predných bočných sklách, k uvedenému konaniu došlo dňa 26. januára 2009, čo je rozhodný čas pre určenie účinných právnych predpisov, ktoré sa na posúdenie vecí vzťahujú, pričom v predmetnom prípade žalovaný vychádzal zo Smernice EÚ 77/649/EHS, ktorá nie je priamo aplikateľná a zákona č. 725/2004 Z. z. Znenie ustanovenia § 8 ods. 5 zákona č. 725/2004 Z. z. v znení, v akom ho správny orgán uviedol v odôvodnení rozhodnutia, v čase spáchania priestupku neplatilo, t. j. v čase spáchania priestupku uvedený predpis v znení citovanom v rozhodnutí nebol účinný.

Rovnako bolo potrebné skúmať povinnosť vodiča mať pri sebe osvedčenie o technickej kontrole a emisnej kontrole.

Následne bolo z administratívneho spisu preukázané, že žalovaný opätovne rozhodol o odvolaní žalobcu, a to rozhodnutím č. KRP-112/KDI-SK-2009 zo dňa 04. decembra 2013 tak, že rozhodnutie Okresného dopravného inšpektorátu Okresného riaditeľstva PZ v Žiline zo dňa 24.07.2009 č. ORP-P-538/ODI-2009-IJ podľa § 59 ods. 2 Správneho poriadku zmenil tak, že text výroku rozhodnutia o priestupku v znení: Podľa § 22 ods. 2 zákona SNR č. 372/1990 Zb. sa obvinenému Q. E. ukladá: náhrádza text v znení: Podľa § 22 ods. 2 písm. e/ zákona SNR č. 372/1990 Zb. v znení účinnom do 31. mája 2009 sa obvinenému Q. E. ukladá: Vo zvyšnej časti rozhodnutie o priestupku č. ORP-P-538/ODI-2009-II zo dňa 24. júla 2009 podľa § 59 ods. 2 Správneho poriadku potvrdzuje a odvolanie účastníka konania Q. E. sa zamieta. Teda z rozhodnutia je zrejmé, že žalovaný správny orgán už nerozhodoval vo vzťahu ku konaniu žalobcu s právnou kvalifikáciou konania, ktoré bolo kladené za vinu žalobcovi, keď porušenie predpisov malo spočívať v nedovolenom použití fólii na predných bočných sklách príslušného osobného motorového vozidla, ku ktorému konaniu malo dôjsť 26. januára 2009. V odôvodnení žalovaný uvádza a stotožňuje sa so zisteným skutkovým a právnym stavom vo veci tak, ako ho zistil prvostupňový správny orgán. Nestotožňuje sa s odvolacími námietkami žalobcu, že by žalobcovi bolo odopreté právo na spravodlivý proces. Poukázal najmä na § 2 ods. 1 písm. j/ zákona č. 171/1993 Z.z. a tiež na § 21 ods. 1 písm. e/ zákona č. 725/2004 Z.z., ako aj § 52 ods. 7 a § 70 ods. 3 citovaného zákona. Ďalej uviedol, že vychádzal zo správy o výsledku objasňovania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky zo dňa 11. apríla 2009, z ktorej vyplýva, že žalobca nepristavil vozidlo na technickú a emisnú kontrolu a nepredložil potvrdenia o technickej kontrole a emisnej kontrole. Opätovne poukázal na rozhodnutie Obvodného úradu pre cestnú dopravu a pozemné komunikácie v Žiline, z ktorého vyplynula aj povinnosť podrobiť vozidlo technickej kontrole administratívnej a emisnej kontrole administratívnej v lehote do 7 dní od prihlásenia vozidla do evidencie vozidiel, pričom lehota platnosti technickej kontroly je do 12. novembra 2010 a lehota platnosti emisnej kontroly je do 12. novembra 2010. Prvýkrát bolo zaevidované predmetné vozidlo v Slovenskej republike dňa 18. novembra 2008. Taktiež žalovaný poukázal na celý priebeh doručovania predvolania na nariadený termín pojednávania dňa 3. júla 2009. Pokiaľ sa týka zmenenej časti výroku rozhodnutia, poukázal na to, že prvostupňový správny orgán opomenul pri ukladaní sankcií uviesť písmeno e/, podľa ktorého bola v zmysle § 22 ods. 2 zákona o priestupkoch žalobcovi uložená sankcia.

Krajský súd v Žiline poukázal na to, že považuje za nedôvodnú hlavnú žalobnú námietku žalobcu, že mu bolo upreté procesné právo, resp. právo na spravodlivý proces, právo vyjadriť sa náležite k celej veci, v dôsledku čoho sa nemohol zúčastňovať ústnych pojednávaní a účinne hájiť svoje záujmy. Z administratívneho spisu mal súd za preukázané, že prvostupňový správny orgán rozhodol o doručovaní predvolania na nariadený termín pojednávania na deň 24. júla 2009 vo vzťahu k žalobcovi sám s tým, že nevyužil možnosť doručovania prostredníctvom pošty. Prvostupňový správny orgán zvolil doručovanie predvolania na termín pojednávania na deň 24. júla 2014 prostredníctvom svojich zložiek, čo napokon vyplýva z úradného záznamu zo dňa 3. júla 2009 pod č. p. KRP-P-321/PP-PMJ-2009. Doručovanie písomnosti v správnom konaní je úkon, prostredníctvom ktorého správny orgán oznamuje určité skutočnosti účastníkovi konania alebo iným osobám. S problematikou doručovania do značnej miery súvisí nerušený a efektívny priebeh konania. S bezchybným doručením je spojený celý rad dôležitých dôsledkov (napr. začiatok plynutia rôznych procesných lehôt, od okamihu doručenia dochádza k platnosti rozhodnutia a s doručovaním je spojené uplatnenie základných pravidiel konania, najmä zásady rovnosti účastníkov, rýchlosti a hospodárnosti konania, oficiality a podobne). Doručovanie možno vykonať najmä prostredníctvom pošty, prostredníctvom zamestnanca správneho orgánu, osobným prevzatím písomností na správnom orgáne, prostredníctvom kuriérskej služby a podobne. Oprávnenie rozhodnúť o spôsobe v danom prípade predvolania na termín ústneho pojednávania, ktoré konanie uskutočňuje správny orgán, vyplýva z vrchnostenského postavenia správneho orgánu spojeného s jeho právomocou rozhodnúť o postihu fyzickej osoby za priestupok, taktiež zo zásady hospodárnosti a rýchlosti konania (§ 3 ods. 3 posledná veta Správneho poriadku). V danom prípade mal súd preukázané, že predvolanie žalobcovi na termín pojednávania na deň 24. júla 2014 o 08:00 hod. doručovala hliadková služba KR PZ, odbor poriadkovej polície, pohotovostná motorizovaná jednotka PZ a toto predvolanie sa pokúsila doručiť dňa 3. júla 2009 v čase okolo 21:40 hod. na ulici Kállov, pričom žalobca odmietol predmetné predvolanie na nariadený termín pojednávania prevziať bezdôvodne, takže bolo naplnené ustanovenie § 24 ods. 3 Správneho poriadku, ktoré upravuje fikciu doručenia písomností pre prípad bezdôvodného odopretia prijatia jej adresátom. Týmto ustanovením sa zabraňuje tomu, aby v dôsledku

odopretia prijatia písomností dochádzalo k prieťahom v konaní alebo k zmareniu konania. V takomto prípade doručovateľ vráti písomnosť správneho orgánu s uvedením dátumu doručenia a dôvodov odopretia. Súčasne oznámi, že adresát bol na následky odopretia prijatia písomnosti upozornený, a písomnosť sa považuje za doručенú dňom, keď došlo k takémuto prejavu vôle. Bezdôvodnosť odobratia písomností so zreteľom na okolnosti prípadu posudzuje správny orgán. V danom prípade aj súd vyhodnotil túto žalobnú námietku ako nedôvodnú vzhľadom k tomu, že skutočne z predmetného úradného záznamu bolo preukázané, že policajná hliadka žalobcu poučila, že v prípade odopretia prevzatia predmetnej zásielky sa zásielka považuje za doručенú. Nie je možné teda prijať názor, že by žalobca bol týmto spôsobom ukrátený na svojich procesných právach, teda na práve prejednať vec v rámci ústneho pojednávania. V danom prípade policajná hliadka, ktorá doručovala predmetnú písomnosť bola posudzovaná, alebo je ju možné posudzovať ako doručovateľa predmetnej písomnosti - predvolania na termín pojednávania a táto skutočne nemala preukázané tak, ako žalobca tvrdil, písomné splnomocnenie pre svojho otca Q. E., ktorý by mohol za žalobcu predmetnú písomnosť prevziať.

Ani z celého spisového materiálu (administratívneho) nie je zrejmé, že by žalobca takéto splnomocnenie do spisu, napr. v rámci odvolania proti prvostupňovému rozhodnutiu do administratívneho spisu doložil. Správne orgány postupovali potom správne, keď predmetnú námietku vyhodnotili ako irelevantnú. Vzhľadom na uvedené skutočnosti mal aj súd za to, že konanie pred správnym orgánom prvého stupňa dňa 24. júla 2014 mohlo prebehnúť aj v neprítomnosti žalobcu. Navyše z obsahu administratívneho spisu vyplývajú problémy s doručovaním úradných písomností žalobcovi aj v iných prípadoch, napr. oznámenie KRPZ zo dňa 9. júna 2009, z ktorého bolo zistené, že na adrese trvalého bydliska sa žalobca nezdržiava, rovnako na adrese rodičov nikto neotváral, zo dňa 16. júna 2009, kedy opätovne na adrese trvalého pobytu nebol žalobca zastihnutý. Podľa názoru súdu žalobca tým, že odmietol bezdôvodne prijať písomnosť - predvolanie na ústne pojednávanie dňa 24. júla 2014, je možné jeho konanie charakterizovať ako účelové s cieľom vyhnúť sa zodpovednosti za uvedený dopravný priestupok a bolo jeho vecou, že toto predvolanie na termín pojednávania odmietol bezdôvodne prevziať, bolo preukázané, že príslušná hliadka polície ho riadne poučila o následkoch odopretia prevzatia predmetnej písomností.

Čo sa týka ostatných námietok žalobcu, ktoré smerovali najmä proti inému konaniu žalobcu, ktoré malo byť kvalifikované ako porušenie predpisov v nedovolenom použití fólií na predných bočných sklách auta, súd k uvedenému udáva, že tieto sú absolútne irelevantné, nakoľko predmetné konanie, resp. predmetné porušenie právnych predpisov nebolo obsahom napadnutého a ani prvostupňového rozhodnutia, čo je vysvetlené vyššie v rámci odôvodnenia tohto rozsudku. Nepodstatné sú aj ďalšie námietky žalobcu týkajúce sa porušenia zákonov č. 84/2009 Z.z. a 233/1995 Z.z., keď je zrejmé, že tu išlo len o úplnú citáciu zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke, ktoré v špecifikovanom ustanovení uvedenom vo výrokovej časti prvostupňového rozhodnutia mal žalobca svojím konaním porušiť.

III.

Odvolanie a vyjadrenie k nemu

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, ktorý podrobne popísal spôsob predvolávania na ústne pojednávania dopravného inšpektorátu a vyvodil z toho porušenie svojich práv v priestupkovom konaní, pretože sa ho nemohol osobne zúčastniť tvrdiac, že buď mu bolo doručенé po lehote alebo nevhodným spôsobom, prostredníctvom hliadky polície na ulici, keď riadil osobné motorové vozidlo a policajná hliadka ho zastavila, aby mu doručila predvolanie, čo on odmietol.

Rovnako považoval za nezákonný postup krajského súdu, ktorý nepripustil do konania otca žalobcu ako jeho právneho zástupcu, pretože nemal splnomocnenie označené aktuálnou spisovou značkou 21S/21/2014 prerokúvanej veci, ale značkou 21S/95/2009. Považuje to za odňatie možnosti a práva konať pred súdom.

V úvode odvolania bez bližšieho odôvodnenia uviedol, že krajský súd nezistil skutkový stav veci, nevykonával základné dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, bez predchádzajúceho odstránenia rozporov medzi obsahom listín odporcu a vyjadreniami žalobcu rozhodol iba na základe listín, dodaných odporcom, doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti a dôkazy, ktoré doteraz nemohli byť uplatnené, pretože ich výkon súd prvého stupňa neumožnil a nemohli byť prezentované, v dôsledku čoho dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a vychádzal pritom z nesprávneho právneho posúdenia veci.

V ďalšom texte odvolania sa sústredil len na popisovanie svojich procesných práv, ktoré mali podľa jeho názoru vyústiť do porušenia najmä základného práva na súdnu a inú ochranu. V závere navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie.

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že zotrváva na svojich skorších vyjadreniach, s rozsudkom krajského súdu sa plne stotožňuje a navrhuje ho ako vecne správny potvrdiť.

IV.

Konanie pred Najvyšším súdom Slovenskej republiky
ako súdom odvolacím.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 246c ods. 1 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „O. s. p.“) v spojení s § 10 ods. 2 O. s. p.), preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo (podľa § 246c ods. 1 veta prvá O. s. p. v spojení s § 211 a nasl. O. s. p.) a dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné.

Podľa § 250ja ods. 2 O. s. p. odvolací súd rozhodne o odvolaní spravidla bez pojednávania, ak to nie je v rozpore s verejným záujmom. Na prejednanie odvolania nariadi pojednávanie, ak to považuje za potrebné, alebo ak vykonáva dokazovanie. Odvolací súd vzhľadom na ďalej uvádzané skutočnosti nepovažoval za potrebné na prejednanie veci nariaďovať pojednávanie a takýto postup nebol v rozpore s verejným záujmom.

Deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený 18. decembra 2014 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O. s. p.).

Z obsahu pripojených spisov odvolací súd zistil, že predmetom súdneho prieskumu je rozhodnutie žalovaného v spojení s rozhodnutím prvostupňového správneho orgánu, ktorým bol žalobca uznaný za vinného z priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. k/ ZP na tom skutkovom základe, že dňa 11. apríla 2009 v čase o 12.00 hod. viedol osobné motorové vozidlo zn. BMW 330D, ev. č. G. po ceste 11/583 v obci Teplica nad Váhom, okres Žilina v smere jazdy od obce Gbeľany, kde bol zastavený a kontrolovaný hliadkou polície. Pri kontrole vodič Q. E. nepredložil osvedčenie o vykonaní technickej kontroly a emisnej kontroly. Ďalšia jazda mu nebola zakázaná, odber krvi nežiadal.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací preskúmal napadnuté rozhodnutie žalovaného i jemu predchádzajúce rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu a zistil, že krajský súd preskúmavajúc uvedenú priestupkovú vec k nej vôbec nezaujal stanovisko skutkové ani právne, ktoré sa týka hodnotenia zisťovania skutkového stavu veci, či jej právneho posúdenia, ako aj uloženej sankcie. V napadnutom rozsudku nie je zmienka o tom, či rozhodnutie žalovaného je možné považovať za zákonné. Rozsudok krajského súdu je navyše nepreskúmateľný. Vôbec nepopisuje, čo bolo vlastne predmetom prieskumného konania a úvahy, ktorými sa spravoval krajský súd pri svojom rozhodovaní. Jediné, čo je z rozsudku zreteľné, je úvaha súdu o tom, či boli pri doručovaní predvolania porušené žalobcove práva na obhajobu v priestupkovom konaní. Inak z rozsudku nie je zrejmé, aký je postoj krajského súdu k vykonanému priestupkovému konaniu, pokiaľ ide o zisťovanie skutkového stavu veci a jeho právne posúdenie, o čom sa priestupkové konanie konalo, aký bol jeho priebeh, či výsledok.

Krajský súd sa nevysporiadal ani s priebehom pojednávania 30. júla 2014, na ktorom nepripustil do konania Ing. B. E. ako zástupcu žalobcu a odmietol od neho prevziať splnomocnenie na zastupovanie.

Z uvedených dôvodov dospel odvolací súd k záveru, že napadnuté rozhodnutie krajského súdu je potrebné zrušiť podľa § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p. a vec mu vrátiť na ďalšie konanie (§ 221 ods. 2 O.s.p.).

Úlohou súdu bude predovšetkým umožniť opakovane zúčastniť sa žalobcovi, resp. jeho splnomocnenému zástupcovi konania pred súdom a na ňom predniesť návrhy na doplnenie dokazovania (ak toto právo bezdôvodne nevyužije ako opakovane v minulosti pred správnymi orgánmi, nemôže sa domáhať opakovania pojednávania za jeho účasti alebo za účasti jeho zástupcu). Po vykonaní dokazovania výsluchom žalobcu alebo jeho zástupcu bude nevyhnutné rozhodnúť, či vzhľadom na navrhnuté dôkazy je potrebné vec vrátiť žalovanému na doplnenie dokazovania alebo skutkový stav je postačujúci pre právne závery o tom, či bol spáchaný priestupok a či sa ho dopustil žalobca.

Ak súd prvého stupňa bude považovať dôkazy i právne posúdenie za dostačujúce a zodpovedajúce

zákonu, uvedie to prehľadne a zrozumiteľne v odôvodnení rozhodnutia, pokiaľ možno s dodržaním chronológie rozhodovania vecí jednotlivými orgánmi.

V novom rozhodnutí o veci rozhodne súd prvého stupňa aj o náhrade trov konania, vrátane trov odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 O.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.